

Dels articles en son responsables, els del pis de sobre a casa.

No's retornen els originals, perquè tampoc s'en accepten.

SETMANARI SONOR

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARRER DE L'EMPATX, N.º 13, SOTERRANIS - TEL. ESPATLLAT.

CALONGE DE LA COSTA BRAVA

PREU: Cinco perrillas.

L'ACTANCIA AIGUALIDA

Sabeu allò de què us parlava dis-sabte passat, sobre si passa o no passa la llet pel colador?, doncs tenia tota la raó.

Vetaci que la meva tia —no us ho havia dit que jo tenia una TIA?— Doncs si, la meva TIA va anar a comprar llet i com que en fan tant poca i jo en bec molta, puig sols m'alimento de sopes de llet sense pa, va tenir d'anar a comprar-ne un petit a cada vaqueria portant-la a casa en tres ex-ampolles de gasosa. Per tal de que al barrejar-la no's produís cap explosió, puix podria donar-se el cas de que cap de les tres contingues la mateixa classe de trampa, vaig ordenar a la meva TIA que la fes bullir per separat, primer una, després l'altre i després la que quedava, la llet bull que te bull i un cop bullida la vàrem passar pel colador —un tros de franela d'un refajo vell de la meva TIA també per separat i, exacte, clavat, ni més ni menys, dels tres petits de llet vàreu sortir-ne: 1 petit i mig d'aigua i 1 petit i mig d'una cosa blanca que m'vaig pensar que seria la llet.

I ara em dono compte del per què joestic tan magrel!

Ai la meva TIA!, quin disgust que ha tingut quan ha vist tanta aigua. Ara runta per poder alimentar-me amb altre cosa que no sigui aquesta llet.

L'ESPARRUCAT DEL BARRI

PEL PA

Ara si que no seria extrany ni pot ser s'interpretaria malament que un home tot passant pel carrer al veurer una dona amb un pa sota el braç, li digués: «Pel pa et voldria».

Quan jo era petit la meva àvia me deia: «No llencis el pa que quan seràs gran te pot fer falta — i jo me'n reia i pensava: — Ma noi que'n seria de sec aquest pa si l'hagués de guardar per quan seré gran — i ara penso — «Ja ho crec que l'aprofitaria encara que fos sec; posat en remull dos dies abans me serviria per les sopes de llet (?) que ara haig de prendre sense pa —

Oh! si'n fa fer de coses el pa. Hi ha cada panarra, que ara al tenir d'estalviar-lo faria qualsevol tonteria. Pel pa fins es demanaria almoïna com un pobret — «Un tallet de pa per l'amor de... camarada» — Oh! sols de pensar-ho fa posar pell de gallina. Pel pa es robaria i pot ser pel pa s'arrivaria a matar; pel pa es perd la vergonya, però lo més horripilant, demignant i esgarrifós es que pel pa fins s'arriva a l'extrem de borrar els números de la tarja!

Això en bones paraules jo crec que vol dir: «menjar-se el pa dels altres»

L'ESPARRUCAT DEL BARRI

PANTALLA

Amics llegidors, diumenge passat vaig sofrir un contratemps molt greu que'm te encara disgustada. Us explicaré el què em passà: En Pau Closca d'Ur, Philips i Rosa Marcida vinguèren convidats a dinar a casa. —No vinguèren tots els de «La Xispa» per que els caviures no donen per tants— i naturalment es feu un xic d'extraordinari, el dinar s'allargà i lo que passa en aquests casos que una en surt de taula més tard que de costum i llavors tot vàren ésser preses, vestir-me, arreglar-me i preparar-me, tot això amb rapidesa i gran nerviosisme puix eren més de les quatre i temia fer tard al cine. Ja estava llesta i al ser a la porta me recordo que no porto l'aparell màgic i amb una correguda vaig a cercar-lo i comprendreu lo nerviosa que estava, que al voler ficar-lo al «bolso», ai! me cau a terra i crinc, crinc crinc, tot fet a bocins. Vaig posar-me a plorar la meva desgràcia i estava disposada a no anar al cine. Els meus convidats me convencèren dient-me: —Apa tonta, no t'ho prenguis tant fort! Ves al cine i si no veus tant veuràs menys—. En Pau Closca d'Ur me tranquil·litza amb aquestes paraules: —Ves al cine i diumenge vinent tindràs un aparell nou.

I vaig anar al cine tota desarmada. Naturalment, sense l'aparell màgic, no he pogut veurer els detallets que a vosaltres llegidors vos interes-sen i agraden.

Sols vos puc enterar que diumenge hi havia, a la nit, una altra nena llargueta i primeta qu's va cruspir dues llesques de pa amb tomàquet. Després diran que hi ha falla de pa.

Els films que's varen projectar agradaren força al públic i a mi també.

Lo que passa al cine, sobretot a la tarda, es que hi ha un cert número

de joves, que ignoro qui els pot haver civilitzat, que s'entretenen ho i moment xivarri, en demostrar públicament el seu poc civisme. Son una mena d'espectadors que jo no havia comptat en la classificació. Miraré al diccionari o enciclopèdia per veure a quina classe perteneixen.

Fin

NANCY DE KANTY

Radio 'Xispa' Calonge de la Costa Brava

Aquí emissora E. A. J. XISPA. Conectem amb el local dels TRAPECERS, per fer-hi la retransmissió setmanal de la bellugadissa Calongina i alteracions atmosfèriques ocorregudes durant la passada setmana.

Amics, molt bon dia. Anem al grà.

Avui un esdeveniment; un gran esdeveniment; un grandíols esdeveniment i l'esdeveniment més gran de tots els esdeveniments. Si. Es aquest. Volem una Miss Calonge, i la tindrem dintre poc. Ho enteneu bé? Voleu que surti de dintre el repertori, escollit de nenes maques, la més maca de totes. Per aquest motiu em dirigeixo, valguent-me d'aquest microfon, a tot el poble per assabentar-li que dintre poc tindrà una MISS, que serà considerada de dintre les REINES CALONGINES.

L'elecció per escollir la més maca de dintre les maques, es portarà a cap en la forma següent:

Cada Calongí que no tingui més de 50 anys ni menys de 14 podrà optar a la votació que es farà, escrivint el nom de la nena que més li agradi en un paper blanc — a l'inversa hi haurà de constar el nom del votant — el qual es ficarà dintre la bústia que resta exposada per tota mena de correspondència en nosaltres.

Setmanalment i a partir de la propera donarem l'estat de l'elecció quedant el llegida «MISS CALONGE de la COSTA BRAVA», la nena que al dia 9 del mes vinent reuneixi el millor nombre de vots. A «LA XISPA» que sortirà el dia 11 donarem els detalls i al final proclamarem a l'elecció «Miss Calonge».

No cal dir que hi haurà uns bonics regals per les tres minetes prime-

res favorescudes; doncs, això sí, solament donarem premi a les tres primeres o siguin n.º 1, 2 i 3 que hagin reunit el millor assortit de paperetes al seu favor.

D'aquesta forma ja queda entès que a partir d'aquesta setmana ja es pot començar a votar. Vells i joves tots a depositar el vot a la bústia de LA XISPA... Es clar també tenen bon gust els vells.

No coneixen aquell xicot tant especial que està ben enamorat de la «calor»? fixeu-se que cada diumenge el veuen en els últims restos de butaques del cinema... I sempre, amb la «calor» a sobre.

Es un fenomen, i que hi podem fer nosaltres!

Atenció.

S'està organitzant un ball que cas de poder-se verificar tindria lloc un diumenge molt proper acabada la sessió de cine a la tarda. Que us sembla iria bé? Mirarem que hi vagi i ja us donarem detalls, del DIA I LLOC.

Un jove s'ha enamorat; d'una Carme encisadora si no l'endevineu serà, perquè no m'explico a la perfecció però sí, penseu bé, que també pot resultar una Carmeta de més avall del Padró. Apa Jaumet cuidala bé, que ben conservada en tens per temps.

Atenció.

La seva filla, si es vol casar necessita uns trajes ben confeccionats. I qui els fa, totes es pregunten? Doncs no penseu més, aneu a casa de la modista — casa NOVA — ningú més que ella li pot fer obtenir un tant

grandíols pervindre. No us hi penseu més.

Aquí emissora E. A. J. XISPA acabant de radiar el noticiari des del local dels TRAPECERS. Fins dissabte Calongins.

Fi de l'emissió

PHILIPS

ES VERITAT

Fa uns dies —i torno a repetir es veritat— que en una taula del Casino hi va passar un cas més gros que un cabàs.

Me faré pesat, però vull mirar d'explicar-vos-el: A l'hora que es costum d'anar a prendre i engolir —valguent-se del canyó de la boca— aquell líquid que s'an diu café i que solament s'hi sembla amb la negror, a la taula nostre, dels passats i dels futurs, s'hi va sentar un home que ja d'un troc lluny varem sentir aquell «rip, rap...», derivació del gran refredat que n'era portador. L'home s'exclamà: ¡ quin refredat, amics! Nosaltres en paraules consoladores li varem dir, «home en un dia així no us havieu de mouer del costat del foc, i que la vostra dona us hagués fet una tasseta d'aigua «cura-mals», i demà tot passat.»

L'home es va posar, tot trist, em mira i respongué: «Us agraeixo molt la vostra bona bondat, però sabeu quina aigua m'haguessin fet a casa meva... aigua de «pica polla»... i vuit dies més envenat... A l'exclamar-se així vaig demanar-li dispense, doncs no sabia que usés envenantges.

Un dels amics que hi havia a la taula es tragué la pataca, l'altre també, un altre també, i jo que dic: que ha arribat tabac?; resposta que feren tots plegats: «es de la nostre propietat.»

Molt bé, la qüestió va ésser, que una volta cargolats els cigarrets fem l'encesa, i ja tot seguit es comença a sentir aquella aroma de tabac insuperable. El cap d'un moment un crit de —ai, ja em sento bé!—. Verdaderament el pacient s'havia curat del seu refredat.

Varem fer una anàlisi de tot el tabac que es pipava en aquell instant resultant que un el fumava de fulles d'amejllers passades a la paella varrejades amb un ou; l'altre varreges d'eucalipto i orelles de patates podrides, i jo per no defallir dels meus companys, el pipava de fulles de maria-lluïsa amb extractes de clavell i rosa.

Doncs d'aquesta feta, companys,

un home serà seriós adversari de la C.^a Arrendataria de Tabac, sabeu qui es? l'home del refredat. Aquest ens va confessar que algunes vegades havia fumats «LUTKI» i «CAMEL» i que encare cap d'aquestes dues marques tant registrades l'hi havien fet passar cap refredat.

Ho veieu? un home sempre més fumarà fulles de «cunillera»

FORLAQUES

HORA DEL CORREU FRACAS

LUIS: Them rebut la carta la qual no podem publicar-te íntegre perquè series capaç de fer posar de mal humor als nostres lectors. I no estem per això. N'obstant per donar-te un gust publicarem l'extracte de la teva expressió. Aquí va.

«... y una noche la decisiva, encontrando la ocasión de hallarse solos, mi amigo le preguntó como no salía a dar un paseo...»

«... dió por resultado que no salía, porqué unos días antes nos habían encontrado besándonos, y me había oído decir: «Te amo mucho, bésame otra vez».

«... este último pasó en miércoles y los guardias vinieron el sábado...»

«Y si queréis más datos preguntáseles a ella...»

«Con este artículo se podrá entablar una correspondencia interesantísima...»

«Vuestro amigo y entusiasta lector (firmado) «un íntimo amigo del —dolent—»

Luis esperem estaràs content de que t'hagim publicat els trocets més aprofitables; els altres no ens hem vist en cor. Ho hem tramés a n'en Fabra perquè ho arregli que estigui bé per tothom, i d'aquesta forma no es perdi l'afició de llegir LA XISPA.

PEYO: Tenim el vers. Està molt bé. Però l'impremta no es veu en cor de publicar-lo; nosaltres fent un esforç horrorós l'en publiquem uns tallets textuals. Que com estaràs enterrat, diu així:

«llavors vaig demanar-li relacions a la Pilar

i així em digné tot seguit si es que tu per mi vens ja et pots fer-te retratar»

Passat aquest desengany no vaig parlar amb cap noia fins que feia just l'any

«Joves que això llegireu de les dones no us feu. Doncs si os voleu casar no la podreu «atipar» perquè aviat ni per vosaltres no hi haurà pa per menjar».

PEYO, no puc més haig de plegar. Com un servidor pateix del cor, no es per ell publicar coses tant tristes. De totes maneres mirarem si podem corregir-lo i te'l publicarem. Pots fer-te el carrec que hi tenim molt rato de feina si hi volem fer una correcció ben feta, i així no't podem assegurar el dia que t' tornaràs veure publicat.

Moltes gràcies Josep.

S'ha acabat el correu fins la setmana vinent, amics.

JOE MAC HAGUM

AUTOMATISME

A conseqüència del fall del penalty per part d'en Joaquim el dia de la «Penya Figueres», la junta de la «Penya Joventut» va donar vuit dies de temps a un conegut inventor calongí perquè construís un aparell de seguretat per aquests cassos. Al final sembla que s'ha sortit amb la seva, i el diumenge passat tingué lloc a l'Estadi de «Can Saballs» i a porta tancada la prova d'aquest invent que es tracta sencillament d'una palanca amb una molla que apretant un botó dispara la pilota cap a la porteria.

Aquesta màquina té la particu-

laritat de que no envia cap pilota al pal i si toca al porter aquest entra amb la pilota a dins.

El mateix inventor està estudiant un porter mecànic a prova de lesions que ho parará tot, i un àrbitre que per els espectadors serà invisible.

Aquests invents s'entrenaran el dia que es faci la revenja contra els «Tranquils».

Deu fer cosa d'un any, un ric industrial xinès va portar a estudiar a Barcelona un seu fill. Com sigui que en l'Universitat hi havia un equip de rugby, el xinès l'aprengué a jugar i quant tornà al seu país va donar unes quantes conferències sobre el rugby i feu construir un magnífic camp ben acondicionat. Al cap d'un més d'això els seus companys de Barcelona rebien el següent telegrama:

«Impossible practicar rugby a Xina. En el primer partit i a resultes de la primera topada s'han enredat les cuetes dels jugadors fins al punt que durant quatre dies set jugadors han tingut de menjar i dormir junts.

Tot té adob

A l'aeròdrom del ~~de~~ ~~de~~ tingué lloc la prova d'un avió gegant que consta de quaranta motors i capaç per transportar vuit cents passatgers. Posats els motors en marxa no pogué elevar-se. Els tècnics asseguren que es degut al pes de la gasolina i com que sense gasolina tampoc pot anar, sembla que es desmontarà i del material empleat s'en faran patinets.

KOMPTE DHUIS

SEMBLANCES

En que s'assembla un barber amb un rellotger?

—I un valxell amb un lladre?

(Solucions la setmana entrant)

L'ESPARRUAT DEL BARRI

PLANA INFANTIL

Estic emocionat. Sabia que vosaltres amiguets, arribaríeu a estimar-me molt, però mai vaig poder suposar que el vostre afecte fos tan gran com el que m'heu demostrat amb motiu de publicar per a vosaltres aquesta plana del nostre diari.

Com poden anar veient, no em contento amb el que fins avui ha sortit a la llum. Avui començo a contestar-vos les moltes lletres que m'han sigut traméses. Ja heu vist el periòdic mural amb la bústia? Fa que podrem fer amb un xic d'esforç que hi posem tots una cosa que se'n podrà parlar? Doncs a treballar forca i a enviar-me per mitjà de la bústia que vos hem posat a la vostra disposició, moltes preguntes i treballs.

Ja hem rebut alguns dibuixos i fins de confessar que estan del tot bé. Apa miryons a veurer si en feu tot un plec.

Recorden-vos del següent:

Concurs de dibuixos a colors

Aquest concurs quedara tancat el proper divendres dia 12 per tal de donar més temps als que encara no el tinguessin acabat. També per donar més amplitud a aquests concursos sera valid en tots ells enviar més d'un treball. Així es que ja ho sabeu per endavant. Recorden que els dibuixos es imprescindible que siguin agafats del NATURAL D'UN RAISATGE DE CALONGE.

Del concurs passat tots els treballs han demostrat plenament que arribarem a ésser uns bons escriptors tal com vos adelantava la setmana passada. Reunits tots i després de llarga deliberació ha resultat guanyador el noi Salvador Tubert, qui obtindrà com a premi una hermosa ploma estilogràfica. La més coral felicitació amic nostre, en nom dels de la Xispa. El poble ja sabrà correspondre també en la nostre enhorahona tal com et mereixes ja que posem el teu treball a la seva vista. A tots que ens heu tramés quelcom moltes gracies. Si aquesta vegada no heu sortit victoriosos, coratge i no

defalliu; ja vos ireu perfeccionant.

Queda sempre vostre
NICASI SERRES

Treball que ha obtingut el primer premi en el concurs: Significat de la Festa de la Raza.

En memoria a Colón por el descubrimiento que llevó a término con su gente, se determinó elegir al día de su descubrimiento como fiesta mundial, llamándola Fiesta de la Raza.

No se sabe exactamente de que origen era Colón; pero hoy se afirma que es de origen judío.

En su vida se dedicó a la marina y al arte de hacer mapas; tuvo la idea de llegar a la India Oriental por el mar Atlántico en lugar de costear el Africa como hacian los portugueses. Pidió auxilio a Juan II de Portugal, a los Reyes de Francia e Inglaterra pero nadie le hizo caso excepto los Reyes Católicos.

Con auxilio de la corona y de los grandes navegantes, se armaron tres carabelas llamadas la Pinta, la Niña y la Santa Maria que salieron de Palos de Moguer (Huelva) el 3 de Agosto de 1492. Después de incontables peligros el 12 de Octubre un marinero de la Niña llamado Rodrigo de triana daba el grito de tierra!

Aquella tierra que acababan de descubrir era la isla de Guanani llamada así por los nativos (Hoy S. Salvador).

De manera que en lugar de llegar a la India Oriental por rumbo distinto descubrieron nuevas tierras. Al regresar a España traían plantas que aquí eran desconocidas, algunos animales e incluso hombres de aquellos lejanos países.

Se hicieron otros viajes, pero ellos pensaban que aquellas tierras eran la India Oriental. Las ambiciones contra Colón amargaron su vida y murió en la miseria y olvidado de todos en Valladolid el año 1506.

Esto es el origen de la Fiesta de la Raza.

S. TUBERT

CORRESPONDENCIA

Per tal de donar-vos orientacions i contestar-vos les vostres preguntes aquí teniu una nova secció. A

veure si cada setmana irà prosperant com les altres.

S. TUBERT. Has sortit premiat. Et felicitem de tot cor. En el teu treball hi ha, no obstant, alguna errada. Repasso bé i a veure si les trobes. Ja te les comunicaré més endavant. Procura enviar-nos algun treball en català. Tens el costum de repatir algunes paraules que fan no gaire bon so. Procura desvesar-te'n.

R. PALET. El teu treball està també molt bé. Igual puc dir-te com a l'anterior. Et felicito pel teu treball.

J. E. No això, no. Es impossible. Escrits com aquests ni els volem llegir. Més et dic que això no ho has pensat tu. No i no.

LL. V. Ja ho crec que sí. Ja pots comunicar als teus companys de Palamós i demés pobles que igual hi poden col·laborar.

Queden lletres per contestar. Iran la setmana vinenta.

NICASI SERRES

CUPO N.º

4

Contes curts

ELS PRODIGIS DE LA TECNICA

Heus aquí que una vegada tot passejant per la Rambla vaig aturar-me en una d'aquelles nombroses parades de llibretes ambulants, per fer igualment que altres el badoc ja que no portava ni cinc de calderilla per poguer adquirir un trist full de paper.

Com jo ho feu un senyor, vestit tot de blanc, que començà a remenar llibres i més llibres. La seva curiositat fou més gran en un dels i tot era exclamar:

—Es curios! realment extraordinari!! Inaudit! Maravellós! Prodigios!...

Incomprensible!!

—Per fi el llibreter extranyat va preguntar-li;

—Desitja quelcom senyor?

—El que jo voldria és saber, en tot aquests llibres que encara s'han de tallar, com s'ho han fet per imprimir les planes de la part de dintre...

El llibreter posà cabells de punta.

SAVI MARCEL